

med en færing. Det tænker man ikke over i hverdagen, men fællesskabet er stærkt og i virkeligheden stærkere end konflikterne. Og konflikterne er dog alligevel blevet løst hver gang, og livet og samarbejdet er fortsat i en ny periode.

Vi har noget at give hinanden i rigsfællesskabet. Det, der binder os sammen, er de stærke kulturelle og de fælles historiske bånd. Ja, men det er mere end det. Fællesskabet er tusinde berøringsflader i vore familier, i skole og på uddannelsessteder, i sommerferien, på arbejdspladserne og mange, mange andre områder i hverdagen. Mange tusinde færing, ja, 20 pct. af den samlede færøske befolkning, bor i Danmark. Og netop fordi vi er en del af et stort fællesskab, er det vigtigt, at vi respekterer hinanden, at vi forstår vore motiver både i Danmark og på Færøerne, når vore forbindelser mellem os skal finde en ny form.

Når den nye vej skal findes, er det også vigtigt, at vi kender det nye internationale landskab ved starten af det 21. århundrede. Verden har forandret sig; verden har forandret sig helt afgørende gennem de seneste blot 10 år. Globaliseringen er en realitet. Konkurrencen er blevet hårdere. International økonomi hersker. Der er pres på alle samfund, og der er også pres på vore egne velfærdssamfund.

Én ting er for mig helt sikker: International gennemslagskraft for små og mindre nationer kommer ikke af sig selv. Det kræver mange ressourcer; det kræver meget politisk arbejde at gøre sig gældende i verdenssamfundet i dag.

Jeg føler helt klart, at sammenholdet gør os bedre rustede til at klare os i et internationalt barskere verden, hvor konkurrencen er blevet voldsomt skærpet.

Jeg har sagt det før, og jeg vil gerne gentage det i dag under denne vigtige debat: Regeringen ser helst – og jeg tror, det gælder et bredt flertal i Folketinget – vi ser helst, at Færøerne bliver i rigsfællesskabet med Danmark og Grønland. Men jeg bruger bevidst formuleringen »ser helst« for at understrege, at beslutningen ikke skal træffes i Danmark. Den reelle beslutning om Færøernes fremtidige tilknytning til Danmark træffes helt og holdent på Færøerne og i sidste instans af den færøske befolkning selv.

Efter disse principielle indledende bemærkninger vil jeg gerne herefter redegøre for regeringens stilling til landsstyrets forslag. Forhandlingerne om de fremtidige relationer mel-

lem Danmark og Færøerne blev som bekendt indledt på et møde med det færøske landsstyre den 17. marts, hvor landsstyret fremlagde sit traktatudkast for regeringen, klart og tydeligt. Det fremgår af udkastet til traktat, som er sendt til hele Folketinget, at Landsstyret ønsker følgende:

at Færøerne oprettes som en fri og suveræn stat, at der etableres en associeret statsforbindelse mellem Danmark og Færøerne, der vil indebære,

- at den danske regent tillige er regent over Færøerne,
- at de monetære relationer mellem Danmark og Færøerne videreføres,
- at der indgås samarbejdsaftaler på følgende områder:
 - * udenrigsanliggender
 - * domstole
 - * anklagemyndighed og politi
 - * tilsynet med finansielle virksomheder og indskydergarantiordningen
 - * sundhedsområdet
 - * det sociale område
 - * luftfartsområdet
 - * skibes sikkerhed.

Spørgsmålet om en økonomisk overgangsordning er også behandlet i Landsstyrets traktatudkast. Der lægges op til en ordning, der vil betyde

- en straksafskrivning af hele den færøske gæld til Danmark på godt 4 mia. kr.
- et reduceret bloktilskud på 650 mio. kr., som opretholdes, indtil det udgør 3 pct. af det færøske bruttonationalprodukt.

Så vidt landsstyrets udspil. Og så til regeringens holdning.

Fra begyndelsen af den proces, vi nu er i, har jeg på Færøerne og her i Danmark gentaget mit principielle synspunkt: Ethvert valg har sine konsekvenser. Suverænitet og ansvar må følges ad. Et færøsk valg af suverænitet må nødvendigvis have konsekvenser på det økonomiske område, på det administrative område og på samarbejdsrelationerne mellem vore lande.

Etableringen af Færøerne som en suveræn stat vil indebære, at Færøerne overtager kompetencen på samtlige områder, der vedrører Færøerne. Det gælder også de områder, der i dag finansieres af den danske stat via bloktil-